

РЕШЕНИЕ

№ 1858

гр. София, 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 23.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **11887** по описа за **2023** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение от 31.10.2023 г., постановено по н.а.х. дело № 13710/2022 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 1-ви състав е отменил Наказателно постановление (НП) № ВГ 28022022/2000/P8-62 от 22.08.2022 г., издадено от директора на Национално тол управление (НТУ) към Агенция „Пътна инфраструктура“ (А.), с което на А. П. А. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1800 лева за нарушение на чл. 179, ал. За вр. чл. 139, ал. 7 от Закон за движението по пътищата (ЗДвП).

В срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено от административнонаказващия орган, с искане да бъде отменено.

Наведеното касационно основание за оспорване е за нарушение на закона-касационно основание по чл. 348, ал.1, т.1 от НПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Неговото осъществяване е аргументирано с доводи, че както в АУАН, така и в НП е посочена както санкционната норма на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП, така и неизпълненото задължение за заплащане на дължимата тол такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата (ЗП). Оспорва се решаващия извод на районния съд за недоказаност на авторството на деянието. Изтъква се, че привлечението към административна наказателна отговорност не е отрекъл да е управлявал процесното ППС, нито е възразил срещу нарушението, за което му е съставен АУАН. Счита, че в административнонаказателното производство по безспорен начин са установени нарушението и субектът на нарушението.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, процесуалния представител на касатора- юрк. Д. поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, както и за присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба А. П. А. не се явява, но от пълномощника му-чрез адв. А. е депозирана писмена молба, в която се аргументира неоснователността на жалбата и се прави искане за присъждане на разноските по делото.

Участващият по делото прокурор от С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва неблагоприятното за него въззивното решение и срещу акт, подлежащ на касационен контрол. Спазен е и законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Установената по делото от СРС фактическа обстановка, която касационната инстанция в съответствие с чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН възприема изцяло е, че след извършена от контролните органи проверка било установено, че на 25.02.2022 г., в 11:12:44 часа извън населено място ППС с рег. [рег.номер на МПС] - товарен автомобил, марка М. ТГХ 18.440 4Х2 БЛС, с обща техническа допустима максимална

маса на пътния състав над 3.5 тона - 12 тона, брой оси - 5, по път А-6, км 50+427, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се е движел без да е заплатена такса съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закон за пътищата, с което е нарушил чл. 139, ал. 7 ЗДвП.

На 28.02.2022 г. на ответника в касационното поризводство е съставен акт за установяване на административно нарушение. Въз основа на така съставения акт било издадено и наказателното постановление, с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация, на основание чл. 53 ЗАНН и чл. 179, ал. 3а ЗДвП на А. е наложена глоба в размер на 1800 лева.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че авторството на деянието е останало недоказано, доколкото липсват доказателства, че на 25.02.2022г. (датата на извършване на нарушението) ППС с рег. [рег.номер на МПС] е управлявано от водача А. А., за да може да се ангажира отговорността му.

Решението е правилно.

Съгласно чл. 179, ал. 3а от ЗДвП, водач, който управлява пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на Закона за пътищата, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на пътното превозно средство, се наказва с глоба в размер 1800 лв.

С разпоредбата на чл. 139, ал. 7 от ЗДвП, е въведено в задължение за водачите на ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП, преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да закупят маршрутна карта за участъците от платената пътна мрежа, които ще ползват, или да изпълнят съответните задължения за установяване на изминатото разстояние и заплащане на дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, освен когато тези задължения са изпълнени от трето лице. Съответно в чл. 179, ал. 3а от ЗДвП е предвидена санкция за лицата, които управляват ППС, без да са изпълнили тези задължения. В АУАН и в НП са посочени неизпълнените от водача задължения - не е заплатил дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, и няма как да има каквото и да било съмнение за какво точно нарушение е санкциониран

водачът, а именно: че е управлявал ППС, за което не е платена таксата за изминато разстояние.

В случая обаче се касае за заснемане на нарушението чрез техническо средство, като посредством изготвените от въпросното техническо средство веществени доказателства не може да се установи самоличността на водача, който е управлявал ППС в момента на нарушението. Превозното средство е собственост на юридическо лице - "Пресияна Транс" ЕООД. Липсват обаче каквито и да било доказателства, че именно А. А. е управлявал товарния автомобил на датата, когато е извършено нарушението, което да обоснове ангажирането на административнонаказателната му отговорност по чл. 179, ал. 3а, вр. с чл. 139, ал. 7 от ЗДвП. По делото не са налице доказателства на 25.02.2022 г. товарният автомобил да е спиран за проверка от контролните органи на А. или да е установен по друг начин на водачът на автомобила към момента на нарушението. Било е необходимо преди съставянето на АУАН и издаването на НП съответните длъжностни лица да съберат доказателства, с които да установят самоличността на нарушителя, като трудов договор, валиден към релевантната дата, пътен лист за ППС от същата дата или други документи от този вид. Транспортът на стоки е правнорегламентирана дейност, вкл. от норми на общностното право, задължително изискваща съставяне на множество документи, вкл. за водача на автомобила, поради което авторството на деянието е било възможно да бъде установено. От обстоятелството, че А. не е възразил срещу АУАН не може да се прави извод за доказаност на обвинението. От не/упражняването на правото на възражение не могат да се правят изводи за авторството и вината на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице. В съответствие с презумпцията за невиновност, доказателствената тежест в нито един момент не може да бъде прехвърлена върху обвиненото в извършеното нарушение лице. Тя е изцяло за актосъставителя в административнонаказателното производство, съответно върху административнонаказващия в съдебното производство по оспорване на НП. Аналогията, която касаторът прави с електронния фиш е недопустима-арг. от чл.46, ал.3 ЗНА, а освен това и отговорността на касатора не е ангажирана в качеството на собственик на ППС, а на негов водач към момента на извършване на нарушението.

Предвид изложеното решението е постановено при липса на релевираното

касационно основание или на друго такова, за което касационната инстанция следи служебно, поради което същото се оставя в сила.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3, вр.чл.63д, ал.1, предл.2-ро ЗАНН, ответникът има право на разноски. Правото е своевременно упражнено, като преди приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им (чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК). Доказаните разноски са в размер на 600 лева без ДДС, а с ДДС-720 лева-заплатено адвокатско възнаграждение. Правните услуги, предоставени по реда на Закона за адвокатурата, съставляват облагаема сделка и предвид § 2а от ДР на Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за регистрираните по ДДС адвокати, дължимият данък се начислява върху възнагражденията и е неразделна част от дължимото възнаграждение. Видно от представената по делото фактура, адвокатското дружество е регистрирано по ЗДДС с ИН BG[EИК], поради което се присъжда адвокатско възнаграждение с ДДС-720 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2, предл.1 от АПК, вр. чл.63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XII-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 31.10.2023 г., постановено по н.а.х. дело № 13710/2022 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на А. П. А. с ЕГН [ЕГН] сумата в размер на 720 (седемстотин и двадесет) лева, разноски по делото.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

